



COMMISSIE BEZWAARSCHRIFTEN

Jaarverslag 2018 en 2019



Inhoud

1. Voorwoord	4
2. De commissie bezwaarschriften	6
3. Cijfers	8
4. Conclusies en aanbevelingen	14

Hierbij biedt de commissie bezwaarschriften het jaarverslag aan over de kalenderjaren 2018 en 2019.

De gemeentelijke bestuursorganen hebben in 1998 een zogenaamde artikel 7:13-commissie ingesteld, een onafhankelijke commissie van advies die bezwaarde hoort en schriftelijk advies uitbrengt aan het betreffende bestuursorgaan over de te nemen beslissing op het bezwaarschrift.

Dat betreft in de meeste gevallen een advies aan het college van burgemeester en wethouders en soms aan een ander bestuursorgaan (burgemeester, gemeenteraad).

Het bezwaarschrift moet zijn gericht tegen een besluit als bedoeld in de Algemene wet bestuursrecht (hierna Awb): een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling.

De commissie is niet bevoegd ten aanzien van bezwaarschriften die zijn ingediend tegen besluiten op grond van de gemeentelijke belastingverordeningen of de Wet waardering onroerende zaken en – kortweg gesteld – bestuursrechtelijke geldschulden als bedoeld in titel 4.4 van de Awb.

De commissie hecht veel waarde aan de onafhankelijke positie die zij in de eerste fase van de rechtsbescherming inneemt. Zij heeft de indruk dat partijen die positie waarderen, vooral bezwaarden, omdat zij zich in elk geval gehoord weten.

Dit verslag is bedoeld om een inzicht te geven in de behandelde bezwaarschriften in 2018 en 2019 en de adviezen die door de commissie zijn gegeven.

Alvorens de commissie daartoe overgaat, wil zij nog graag het volgende onder de aandacht brengen.

Naar aanleiding van het jaarverslag 2017 heeft eind 2018 een gesprek plaatsgevonden tussen de afdelingshoofden Ruimte en Milieu (RenM) en Werken Wonen en Leven (WWL) en de voorzitters van de beide kamers van de commissie. Onder meer is gesproken over de aanlevering van de stukken/dossier en het verweerschrift, de vertegenwoordiging van het bestuursorgaan ter zitting, de (reden van de) ingetrokken bezwaarschriften en is er nader ingaan op de gegronde bezwaarschriften. De voorzitters hebben dit gesprek als constructief ervaren. Beide afdelingshoofden hebben in het gesprek toegelicht welke stappen gezet worden om tot verbetering te komen.

In het vorige jaarverslag was nog een punt van kritiek dat niet altijd duidelijk was wie namens verweerder ter zitting op zou gaan treden in sociale zekerheidszaken (Participatiewet/ Wmo 2015). Vanaf 2018 is dit probleem naar tevredenheid opgelost. Er is er vanuit WWL een vaste vertegenwoordiger van het college.

Verder heeft de coördinator beleid WWL in 2019 tijdens een vergadering van de commissie toegelicht hoe binnen het sociaal domein kwaliteitsverbetering wordt ingezet /opgepakt. Inmiddels hebben de medewerkers een cursus Awb in het sociaal domein gevolgd en is men onder meer bezig met het opstellen van een nieuwe verordening Wmo 2015 en een verordening Jeugdhulp met nadere regels.

Er zijn geen cijfers bekend met betrekking tot beroep- en hoger beroepszaken. De commissie begrijpt dat deze gegevens over 2018 en 2019 niet zonder onevenredige inspanning uit het 'zaaksysteem' te halen zijn.

De commissie brengt het jaarverslag graag onder uw aandacht, niet in het minst omdat de Awb in al haar facetten, dus ook de bezwaarprocedure, een belangrijk instrument is voor het openbaar bestuur. Zij hoopt dat het verslag een goed beeld geeft van haar werkzaamheden in 2018 en 2019 en mag bijdragen aan de kwaliteit van besluitvorming in het primaire proces.

Ten slotte dankt de commissie het gemeentebestuur voor het in haar gestelde vertrouwen.

Namens de commissie bezwaarschrijft,

mr. M.L. van Zon, voorzitter kamer sociale zekerheid

mr. G.M. van Belzen, voorzitter kamer algemene zaken

De commissie bezwaarschriften

2.1 SAMENSTELLING COMMISSIE

De commissie bestaat uit twee kamers: de kamer sociale zekerheid en de kamer algemene zaken. De kamer sociale zekerheid behandelt bezwaarschriften in het kader van de Participatiewet (Pw), de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo 2015), de Jeugdwet (Jw), de Regeling gehandicaptenparkeerkaart en de Verordening Leerlingenvervoer.

De kamer algemene zaken behandelt de bezwaarschriften in de overige rechtsgebieden (Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo), Wet openbaarheid van bestuur (Wob), handhaving, bestuurlijke boete, verkeersbesluiten, subsidies, etc). De kamer algemene zaken behandelt ook de bezwaarschriften in het kader van rechtspositionele aangelegenheden.

Zowel de kamer sociale zekerheid als de kamer algemene zaken (elk bestaande uit een voorzitter en twee leden, bijgestaan door een ambtelijk secretaris) hebben een vaste voorzitter en roulerende leden. De kamers zijn als volgt samengesteld:

Kamer sociale zekerheid

voorzitter

mevrouw mr. A.B. Evertz (tot 16 september 2018)

mevrouw mr. M.L. van Zon (met ingang van 1 januari 2019)

leden

de heer J.P.F. Stevense

de heer mr. M.L.B. Spruijt (waarnemend voorzitter 16 september 2018–1 januari 2019)

mevrouw mr. C.A.M. Bruijninx

plaatsvervangend lid

de heer mr. B. Vermeirssen

Kamer algemene zaken

voorzitter

de heer mr. G.M. van Belzen

leden

de heer mr. B. Vermeirssen

mevrouw mr. L.W. Gouw (tot juni 2019)

mevrouw mr. Y. Bons (met ingang van 4 juni 2019)

mevrouw mr. R. van der Neut

plaatsvervangend lid

de heer mr. M.L.B. Spruijt

De commissie wordt ambtelijk bijgestaan door:

secretarissen

mevrouw mr. P.M.E. van Oosterhout
mevrouw mr. E. van de Vreede-Hensen
de heer mr. drs. R.J. Wesel (tot 1 februari 2019)
mevrouw mr. L.W. Gouw (met ingang van 1 juni 2019)

administratieve en secretariële ondersteuning

mevrouw ing. I.M. Hanse-Kappers
mevrouw C. Bos-Hoets (tot 1 juni 2018)
mevrouw D. van Duiven (met ingang van 1 september 2018)

2.2. WERKWIJZE

Het doel van de commissie is om een advies te geven over de rechtmatigheid en, afhankelijk van het wettelijk kader, de doelmatigheid van het genomen besluit, zodat het bestuursorgaan dit advies kan meewegen bij de heroverweging van het besluit. Er wordt door de commissie beoordeeld of de wet en regelgeving op de juiste wijze is toegepast en of het bestuursorgaan in het specifieke geval in redelijkheid tot het besluit heeft kunnen komen.

De kamer sociale zekerheid komt elke 1^e woensdag van de maand bijeen.
In 2018 zijn 9 zittingen gehouden. In 2019 zijn er 10 zittingen gehouden.

De kamer algemene zaken komt elke 4^e maandag van de maand bijeen.
In 2018 zijn 11 zittingen gehouden. In 2019 zijn er 12 zittingen gehouden.

Tijdens de zitting behandelt de commissie in principe maximaal 4 bezwaarschriften.

Vanaf september 2019 werkt de commissie niet meer met papieren dossiers maar digitaal via Notubiz.

De zittingen van de kamer sociale zekerheid vinden plaats achter gesloten deuren. De zittingen van de kamer algemene zaken zijn openbaar, tenzij de commissie anders beslist.

De commissie hoort de bezwaarde, het bestuursorgaan en eventueel andere belanghebbenden. Na het horen van belanghebbenden, formuleert de commissie achter gesloten deuren het advies aan het betreffende bestuursorgaan. Dit advies wordt vervolgens door de secretaris, in samenspraak met de voorzitter, schriftelijk uitgewerkt. Tenslotte wordt het advies doorgestuurd naar het bestuursorgaan, waarna het bestuursorgaan een beslissing op bezwaar neemt. Het advies van de commissie is niet bindend en het bestuursorgaan kan afwijkend van het advies beslissen, maar dient dit dan wél te motiveren.

In dit hoofdstuk behandelen wij de cijfermatige gegevens over de verslagjaren 2018 en 2019.

De cijfers worden weergegeven per kamer, en wel als volgt:

1. de werkvoorraad per *1 januari 2018, c.q. 1 januari 2019*, zijnde het aantal bezwaarschriften dat op die datum nog *behandeld* moest worden door de commissie;
2. het aantal *ingediende* bezwaarschriften over het gehele jaar 2018 en 2019;
3. de totale *werkvoorraad* in 2018 en 2019;
4. het totale aantal door de commissie *behandelde* bezwaarschriften in 2018 en 2019;
5. de werkvoorraad (nog te behandelen bezwaarschriften door de commissie) per *1 januari 2019 en 1 januari 2020*.

Tevens maken wij onderscheid naar de wettelijke grondslag van de besluiten en gaan wij nader in op de soorten adviezen.

Alvorens per kamer in te gaan op de cijfers bieden wij u een totaaloverzicht van de aantallen bezwaarschriften voor de twee kamers, betrekking hebbend op het verslagjaren 2018 en 2019.

AANTALLEN BEZWAARSCHRIFTEN 2018 EN 2019

Kamer Sociale Zekerheid	2018	2019
Werkvoorraad 1 januari	4	3
Ingediende bezwaarschriften	27	31
Totale werkvoorraad	31	34
Behandelde bezwaarschriften	28	31
Werkvoorraad commissie per 31 december	3	3

Kamer Algemene Zaken	2018	2019
Werkvoorraad 1 januari	2	2
Ingediende bezwaarschriften	38	57
Totale werkvoorraad	40	59
Behandelde bezwaarschriften	38	53
Werkvoorraad commissie per 31 december	2	6

Tevens geven wij u een totaaloverzicht van welke adviezen de twee kamers over de behandelde bezwaarschriften in de *verslagjaren 2018 en 2019* hebben uitgebracht.

'SOORTEN' ADVIEZEN

Kamer Sociale Zekerheid	2018	2019
Niet-ontvankelijk	5	2
Ontvankelijk en ongegrond	14	14
Deels niet-ontvankelijk/ontvankelijk en deels ongegrond/gegrond	0	1
Ontvankelijk en gegrond	1	3
Ingetrokken	7	11
Doorgestuurd/niet behandeld als bezwaar	1	0
Totaal	28	31

Kamer Algemene Zaken	2018	2019
Niet-ontvankelijk	6	10
Ontvankelijk en ongegrond	13	18
Deels niet-ontvankelijk/ontvankelijk en deels ongegrond/gegrond	1	1
Ontvankelijk en gegrond	10	8
Ingetrokken	8	16
Doorgestuurd/niet behandeld als bezwaar	0	0
Totaal	38	53

We zien dat het aantal ingediende bezwaarschriften te behandelen door de kamer sociale zekerheid in 2018 en 2019 nagenoeg gelijk is gebleven. Dit geldt ook voor het aantal daadwerkelijk behandelde bezwaarschriften.

Het aantal ingediende bezwaarschriften te behandelen door de kamer algemene zaken is in 2019 ten opzichte van 2018 gestegen. Dit beeld is echter enigszins vertekend aangezien er in een aantal gevallen tegen één besluit meerdere bezwaarschriften zijn ingediend (bijv. tegen de omgevingsvergunning voor het slopen van de Napoleonschuur te Scharendijke zijn 5 bezwaarschriften ingediend).

Opvallend is dat bij beide kamers relatief veel bezwaarschriften zijn ingetrokken.

Ook zijn er relatief veel bezwaarschriften niet-ontvankelijk verklaard.

Het is vaak voorgekomen dat een bezwaarde niet als belanghebbende kon worden aangemerkt, dat er geen sprake was van een besluit in de zin van de Awb, waartegen bezwaar openstond of dat het bezwaarschrift te laat was ingediend.

3.1 KAMER SOCIALE ZEKERHEID

Het totale aantal van 28 behandelde bezwaarschriften in **2018** had betrekking op:

Participatiewet (Pw)	20
Terugvordering/verhaal	3
Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) 2015	4
Anders (ingebrekestelling)	<u>1</u>
Totaal	28

Daarover werden de volgende adviezen uitgebracht:

Niet-ontvankelijk	5
Ontvankelijk en ongegrond	14
Ontvankelijk en deels gegrond/deels ongegrond	0
Ontvankelijk en gegrond	1
Ingetrokken	7
Doorgestuurd	<u>1</u>
Totaal	28

Een nadere beschouwing van deze cijfers levert het volgende beeld op:

- Het aantal bezwaarschriften tegen beschikkingen in het kader van de Wmo 2015 is met 4 iets gestegen ten opzichte van 2017: 2, maar sterk gedaald ten opzichte van de jaren 2015:12 en 2016:13.
- Er is maar één bezwaarschrift gegrond verklaard.
- Het aantal ingetrokken bezwaarschriften is relatief hoog.

In het ene geval van gegrondverklaring was naar het oordeel van de commissie strijd met wet- en regelgeving. Het bestuursorgaan had het besluit overigens al ingetrokken, maar het procesbelang bij de behandeling van het bezwaarschrift was nog gelegen in de proceskosten.

Het aantal ingetrokken bezwaarschriften is relatief hoog (7). Dit betreft in 3 gevallen bezwaarschriften gericht tegen besluiten in het kader van de Participatiewet; in 3 gevallen bezwaarschriften tegen besluiten in het kader van de Wmo 2015 en in 1 geval een terugvordering. Ten aanzien hiervan constateert de commissie dat de behandelend ambtenaar in een aantal gevallen, naar aanleiding van een ingediend bezwaarschrift, constateerde dat sprake was van een onjuist besluit, waarna het besluit werd herzien c.q. ingetrokken, nog voordat het bezwaar ter zitting is behandeld.

Een paar bezwaarschriften zijn ingetrokken omdat de bezwaren deels konden worden opgelost door middel van premediation. Dit is een informele aanpak die inhoudt dat de behandelend ambtenaar met de bezwaarmaker (en eventueel overige belanghebbende(n)) een informeel gesprek voert waarbij het genomen besluit nader wordt uitgelegd en bezwaarde in de gelegenheid wordt gesteld uitleg te geven over zijn bezwaarschrift. Ook kan het bestuursorgaan het besluit heroverwegen voordat het ter zitting komt. Soms wordt een bezwaarschrift ook ingetrokken zonder inzet van de informele aanpak.

3.2 KAMER ALGEMENE ZAKEN

Het totale aantal van 38 behandelde bezwaarschriften in **2018** had betrekking op:

Omgevingsvergunning (Wabo)	18
Handhaven (hoofdstuk 5 Awb)	3
Invordering dwangsommen	3
Bestuurlijke boete	1
Gemene plaatselijke verordening	4
Verkeersbesluit	3
Planschade (Wro)	2
Overig	<u>4</u>
Totaal	38

Daarover werden de volgende adviezen uitgebracht:

Niet-ontvankelijk	6
ontvankelijk en ongegrond	13
ontvankelijk en gegrond	10
deels gegrond/deels ongegrond	1
ingetrokken	8
doorgestuurd/niet als bezwaar behandeld	<u>0</u>
Totaal	38

Een nadere beschouwing van deze cijfers levert het volgende beeld op:

- Het aantal ingediende bezwaarschriften is in 2018 gedaald naar 38, ten opzichte van 62 in 2017.
- Als wordt uitgegaan van de bezwaren, waarbij is geadviseerd tot ontvankelijk verklaring, te weten 24 (de ingetrokken en de niet-ontvankelijke bezwaren worden buiten beschouwing gelaten) kan worden geconcludeerd dat in iets minder dan de helft (41 %) van de gevallen tot gegrondverklaring is geadviseerd. Dit is toch vrij veel.
- Er zijn vrij veel bezwaarschriften ingetrokken.
- Er zijn geen bezwaarschriften op rechtspositioneel gebied ingediend.

Van de in totaal 11 gevallen van (deels)gegrondverklaring heeft het bestuursorgaan in 2 gevallen het advies van de commissie niet overgenomen.

Naar het oordeel van de commissie was in 11 gevallen sprake van (deels)gegrondverklaringen door:

- onvoldoende onderzoek (in 4 gevallen);
- motiveringsgebrek (in 1 geval);
- onjuiste toepassing wet- en regelgeving, beleid Wabo/ Apv (in 4 gevallen);
- besluit onbevoegd genomen (omgevingsvergunning geweigerd bij fictief verleende vergunning) (in 2 gevallen).

Ten aanzien van de ongegrondverklaringen (13) merkt de commissie op dat in 2 gevallen het bestreden besluit naar haar oordeel weliswaar in stand kon blijven, echter onder verbetering van de motivering. Dit betrof in beide gevallen een omgevingsvergunning.

Acht bezwaarschriften zijn ingetrokken, waarvan het merendeel betrekking had op een omgevingsvergunning. In de meeste gevallen was dit het resultaat van premiation. Dit is een informele aanpak die inhoudt dat de behandelend ambtenaar met de bezwaarmaker (en eventueel overige

belanghebbende(n) een informeel gesprek voert waarbij het genomen besluit nader wordt uitgelegd en bezwaarde in de gelegenheid wordt gesteld uitleg te geven over zijn bezwaarschrift. Ook kan het bestuursorgaan het besluit heroverwegen voordat het ter zitting komt. Soms wordt een bezwaarschrift ook ingetrokken zonder inzet van de informele aanpak. Bij een omgevingsvergunning komt het voor de vergunninghouder en derdebelanghebbende (vaak burens) onderling overeenstemming bereiken.

3.3 KAMER SOCIALE ZEKERHEID

Het totale aantal van 31 behandelde bezwaarschriften in **2019** had betrekking op:

Participatiewet (Pw)	14
Jeugdwet	2
Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) 2015	5
Terugvordering en verhaal	6
Mantelzorgcompliment	1
Gehandicapten parkeerkaart	2
Overig	<u>1</u>
Totaal	31

Daarover werden de volgende adviezen uitgebracht

Niet-ontvankelijk	2
Ontvankelijk en ongegrond	14
Ontvankelijk en deels gegrond/deels ongegrond	1
Ontvankelijk en gegrond	3
Ingetrokken	<u>11</u>
Totaal	31

Een nadere beschouwing van deze cijfers levert het volgende beeld op:

- Het aantal ingediende bezwaarschriften is in 2019 ten opzichte van 2018 op vrijwel hetzelfde niveau gebleven (31 t.o.v. 27 in 2018).
- Van de in totaal 4 gevallen van (deels) gegrondverklaring heeft het bestuursorgaan zich in alle 4 gevallen geconformeerd aan het advies van de commissie.

Naar het oordeel van de commissie was in 4 gevallen sprake van (deels)gegrond verklaringen door:

- strijd met wet- en regelgeving (in 1 geval). Het besluit is gebaseerd op een onjuiste rechtsgrond, of een wet of verordening, dan wel beleid, is niet juist toegepast;
- strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel; onvoldoende/onzorgvuldig onderzoek (in 2 gevallen);
- motiveringsgebrek (in 1 geval).

Het aantal ingetrokken bezwaarschriften is ook in 2019 hoog (11). De meeste bezwaarschriften die zijn ingetrokken (5) betroffen besluiten in het kader van de Participatiewet. Ook ten aanzien hiervan constateert de commissie dat de behandelend ambtenaar in een aantal gevallen, naar aanleiding van een ingediend bezwaarschrift, constateerde dat sprake was van een onjuist besluit, waarna het besluit werd herzien c.q. ingetrokken, nog voordat het bezwaar ter zitting is behandeld.

Een paar bezwaarschriften zijn ingetrokken omdat de bezwaren deels konden worden opgelost door middel van premediation/ de informele aanpak. Soms wordt een bezwaarschrift ook 'spontaan' ingetrokken.

3.4 KAMER ALGEMENE ZAKEN

Het totale aantal van 53 behandelde bezwaarschriften in **2019** had betrekking op:

Omgevingsvergunning (Wabo)	20
Handhaven (hoofdstuk 5 Awb)	5
Invordering	5
Wet openbaarheid van bestuur	2
Algemene plaatselijke verordening	5
Planschade (Wro)	3
Wet voorkeursrecht gemeenten	2
Subsidies	6
Onderwijs	1
Anders	<u>4</u>
Totaal	53

Daarover werden de volgende adviezen uitgebracht:

Niet-ontvankelijk	10
Ontvankelijk en ongegrond	18
Ontvankelijk en gegrond	8
Deels gegrond/deels ongegrond	1
Ingetrokken	<u>16</u>
Totaal	53

Een nadere beschouwing van deze cijfers levert het volgende beeld op:

- Het aantal ingediende bezwaarschriften is in 2019 (57) toegenomen ten opzichte van 2018 (38). Zoals aan aangegeven, is dit beeld echter enigszins vertekend aangezien er in een aantal gevallen tegen één besluit meerdere bezwaarschriften zijn ingediend.
- Als wordt uitgegaan van de bezwaren, waarbij is geadviseerd tot ontvankelijkverklaring, te weten 27, (de ingetrokken en de niet-ontvankelijke bezwaren worden buiten beschouwing gelaten) kan worden geconcludeerd dat in 30 % van de gevallen tot gegrondverklaring is geadviseerd. Dit is een verbetering ten opzichte van 2018.
- Er zijn geen bezwaarschriften op rechtspositioneel gebied ingediend.

Naar het oordeel van de commissie was in 9 gevallen sprake van (deels) gegrondverklaring door:

- Onjuiste toepassing wet- en regelgeving, beleid (planschade in 1 geval; Apv (terrasvergunning) in 2 gevallen);
- Strijd zorgvuldigheidsbeginsel, onderzoekplicht (handhaving, Wabo in 4 gevallen);
- Nader onderzoek/beoordeling vereist (in 2 gevallen).

16 bezwaarschriften zijn ingetrokken, waarvan er 6 betrekking hadden op een omgevingsvergunning, 4 op een weigering isolatiesubsidie, 2 op een gedeeltelijke afwijzing van een Wob-verzoek en 4 op overige besluiten. De 4 bezwaarschriften tegen de weigering van een isolatiesubsidie zijn ingetrokken omdat bezwaarden alsnog deze subsidie is toegekend. Aan de Wob-verzoeken is uiteindelijk ook tegemoet gekomen.

Ten aanzien van de ongegrondverklaringen (18) merkt de commissie op dat in 3 gevallen het bestreden besluit naar haar oordeel weliswaar in stand kon blijven, echter onder verbetering van de motivering, een nadere belangenafweging of na nader onderzoek/ beoordeling. Het betrof in alle gevallen een omgevingsvergunning

Conclusies en aanbevelingen

4

De bezwaarschriften die door de commissie zijn behandeld en waarover zij de bestuursorganen heeft geadviseerd, alsook wat hierover in hoofdstuk 3 cijfermatig is gepresenteerd, geven aanleiding tot de volgende conclusies en aanbevelingen.

De commissie stelt vast dat het aantal ingediende bezwaarschriften, kamer sociale zekerheid, in 2018 (27) en 2019 (31) ten opzichte van de vorige jaren 2017 (35) 2016 (41) 2015 (45), 2014 (35), 2013 (34), met een verklaarbare uitschieter in 2015 (inwerkingtreden Wmo 2015) ongeveer op hetzelfde niveau is gebleven.

Het aantal ingediende bezwaarschriften van de kamer algemene zaken bedroeg in 2018 (38) en 2019 (57). Terugkijkend naar de voorgaande jaren: 2017 (62), 2016 (48), 2015 (56), 2014 (60), 2013 (50) kan worden vastgesteld dat het aantal ingediende bezwaarschriften fluctueert, maar geen grote uitschieters vertoont.

Ook in 2018 en 2019 heeft het merendeel van de bezwaarschriften betrekking op besluiten in het kader van de Wabo (omgevingsvergunning).

Opvallend is, zoals reeds opgemerkt, het grote aantal bezwaarschriften dat bij beide kamers is ingetrokken.

De commissie constateert dat dit enerzijds heeft te maken met het feit dat het ambtelijk apparaat na indiening van bezwaarschriften uit eigen beweging vormen van (pre)mediation/ informele aanpak toepast, die met regelmaat aanleiding geven tot intrekking van het bezwaar.

De commissie merkt op dat, in de beschikkingen in het sociaal domein de betrokkene expliciet wordt uitgenodigd om contact op te nemen met de behandeld ambtenaar als het besluit voor hem/haar niet duidelijk is, betrokkene het er niet mee eens is of hij/zij informatie heeft waarmee geen rekening is gehouden. Doordat betrokkenen hiervan gebruik maken, kunnen bezwaren voorkomen worden. Mogelijk kan deze werkwijze ook in andere domeinen worden gebruikt.

Toch komt het, met name bij de kamer sociale zekerheid, nog steeds voor dat, naar aanleiding van een ingediend bezwaarschrift, door de behandelend ambtenaar is geoordeeld dat sprake was van een onjuist besluit, waarna het besluit werd herzien c.q. ingetrokken. Nu in deze gevallen aan het bezwaar tegemoet is gekomen, is het bezwaarschrift ingetrokken voordat het ter zitting kwam. Feitelijk zijn deze bezwaarschriften alle gegrond. Het betekent in een aantal gevallen ook dat proceskosten op grond van artikel 7:15 Awb verschuldigd zijn.

Het komt de commissie voor dat er aan het primaire besluitvormingsproces blijkbaar toch af en toe wat schort. In vorige jaarverslagen heeft de commissie de aanbeveling gedaan om meer aandacht te besteden aan het primaire besluitvormingsproces door bijvoorbeeld extra in te zetten op deskundigheidsbevordering. Het doet de commissie deugd dat deze aanbeveling is opgevolgd. Zoals al aangegeven, hebben de medewerkers in het sociaal domein inmiddels een cursus Awb in het sociaal domein gevolgd. De commissie hoopt en heeft er vertrouwen in dat dit zijn vruchten gaat afwerpen.

Voor alle bezwaarschriften, zowel van de kamer sociale zekerheid, als van kamer algemene zaken blijft de commissie er echter ook van overtuigd dat de indiening van bezwaarschriften op voorhand kan worden voorkomen als aan de voorkant door of namens het bestuursorgaan richting aanvrager – of (een) derde-

belanghebbende(n) – duidelijk(er) wordt gecommuniceerd, geïnformeerd en beargumenteerd hoe en waarom tot een besluit of een beschikking is gekomen. Dit staat nog los van de verplichting als bedoeld in de artikelen 4:7 en 4:8 van de Awb tot het horen van de aanvrager en eventueel andere belanghebbenden vóór het nemen van een besluit/beschikking.

Daarmee wordt ook recht gedaan aan de in afdeling 3.2 van de Awb vereiste zorgvuldigheid en belangenafweging en kan het aantal bezwaarschriften verder worden gereduceerd.

Zij beveelt deze handelswijze dan ook van harte aan!

Tot slot nog twee specifieke aanbevelingen naar aanleiding van bezwaarschriften in het kader van (toekenning) planschadevergoeding en een terrasvergunning op grond van de Apv.

PLANSCHADE (WET RUIMTELIJKE ORDENING (WRO))

In artikel 6.2 Wro is bepaald dat het normaal maatschappelijk risico minimaal op 2 % wordt gesteld van de waarde van de onroerende zaak, onmiddellijk vóór het ontstaan van de schade. De commissie constateert, dat verweerder een hoger normaal maatschappelijk risico heeft toegepast dan het wettelijk geconcretiseerde percentage van twee procent. Uit de wetsgeschiedenis maakt de commissie op dat van dit wettelijk minimum dient te worden uitgegaan, tenzij bijzondere omstandigheden aanleiding geven tot afwijking van dit uitgangspunt. Deze afwijking moet extra worden onderbouwd. In de onderhavige gevallen is onvoldoende gemotiveerd waarom sprake is van een hoger normaal maatschappelijk risico. De commissie adviseert bij afwijking te letten op de onderbouwing/motivering.

TERRASVERGUNNING (APV)

Artikel 2.28 van de Apv bepaalt dat het verboden is een openbare inrichting te exploiteren zonder vergunning van de burgemeester. De commissie stelt vast dat artikel 2.28 lid 3 van de Apv bepaalt dat, indien de vergunningaanvraag mede (cursivering commissie) betrekking heeft op een terras op een openbare plaats, de burgemeester beslist over de ingebruikneming van die openbare plaats ten behoeve van het terras. De burgemeester kan beleidsregels vaststellen ten aanzien van terrassen, gezien in relatie tot artikel 2:10 Apv.

Een zelfstandige vergunning voor het terras kan naar het oordeel van de commissie niet worden verleend. Een terras waar bedrijfsmatig dranken worden verstrekt hoort altijd bij een openbare inrichting. Men kan een terras immers niet los van de openbare inrichting exploiteren. Daarom kan deze ook niet los van de exploitatievergunning verleend worden.

De commissie heeft geconstateerd dat op grond van de Apv het college ook vergunning moet verlenen voor voorwerpen op de weg. In artikel 2:10 van de Apv is namelijk geen uitzondering opgenomen voor terrassen.

De commissie stelt vast dat het college op grond van artikel 2:10 Apv en de burgemeester op grond van 2.28 Apv beleidsregels voor terrassen hebben vastgesteld (Beleidsregels terrassen gemeente Schouwen-Duiveland 2017).

In de beleidsregels is bepaald dat een terras onderdeel is van het horecabedrijf, waartoe het behoort. Naar het oordeel van de commissie is alleen de burgemeester het bevoegd bestuursorgaan met betrekking tot openbare inrichtingen.

De commissie adviseert daarom om bij de volgende wijziging van de Apv in artikel 2:10 Apv op te nemen dat dit artikel niet geldt voor terrassen op grond van artikel 2.28 van de Apv. Zodoende kan ook de vergunning van het college op grond van artikel 2.28 Apv achterwege blijven en kan de burgemeester alleen de beleidsregel vaststellen.



Laan van St. Hilaire 2
4301 SH Zierikzee

Postadres:
Postbus 5555
4300 JA Zierikzee

T (0111) 452 000

gemeente@schouwen-duiveland.nl
www.schouwen-duiveland.nl